

— Az ARLUS körök a fejlett munkamódszerek általánosításáért (2. oldal).
— Széleskörű szakmai nevelőmunka a bőséges terméshozam érdekében (2. oldal).
— Hogyan értünk el rekordtermést a kukoricánál? (3. oldal).

— Így sikerült növelni a tejhozamot (3. oldal).
— Békés rendezés vagy a háború kiterjesztése? (4. oldal).
— A Komszomol XII. kongresszusának első ülése (4. oldal).

Mezőgazdasági szakembereink nagyszerű feladatai

Népi demokratikus rendszerünk lehetővé tette, hogy a mezőgazdaságban, — mind a szocialista szektorban, mind pedig az egyéni gazdaságokban, — széles körben alkalmazzák a mezőgazdasági tudomány legújabb vívmányait. Mezőgazdasági szakembereinkre hárul a megismerő és komoly feladat, hogy mind több kollektivistát, egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszt, a GTA-k és az állami gazdaságok dolgozóit hozzáértéssel és eredményesen alkalmazzák a haladott agrotechnikai módszereket.

A dolgozó nép életszínvonalának szüntelen emeléséért vívott küzdelem igen jelentős tényezője az ideai bőséges termés biztosítása. A párt és kormány határozata éppen ezért megjelöli azt a feladatot, amelynek teljesítésében a döntő szerep a mezőgazdasági szakemberekre hárul: „Mindenképpen meg van rá, hogy az 1954. évet olyan évvé tegyék, s olyan évvé kell is tennünk, amelyben számottevően növekszik a fontosabb mezőgazdasági növények, főleg a kukorica, burgonya, cukorrépa, napraforgó, stb. átlagos hektáronkénti hozama.”

Mezőgazdasági szakembereinknek az első sorokban kell küzdeniük azért, hogy a földek évről-évre gazdagabb termést nyújtsanak, hogy kicsikarjuk a földből mindazt amire szükségünk van.

Sok kiváló szakember eddig is nagy lendülettel, fáradságot nem kímélve dolgozott, mert bizott saját erejében és a dolgozó parasztsággal szorgalmában. Az ilyen szakembereket a dolgozó parasztságszeretettel övezik körül, szívesen meghallgatják tanácsait és követik azokat. Az eredmény természetesen nem maradt el. Tartományunkban az elmúlt évben elért kiváló terméseredményeket a párt és kormány határozata is követendő példaként állítja a dolgozó parasztságnak. A lovrini kísérleti állomás munkásai és technikusai, Mosneaga Vladimir és Stan Badea mérnökök vezetésével, az agrotechnikai szabályok alkalmazásával és a hibrid vetőmag használatával hektáronként 108 mázsa 70 kilós átlagtermést értek el a kukoricánál. A lovrini kísérleti állomás mezőgazdasági szakemberei segítették munkájukban az újhelyi kollektív gazdaság tagjait is. Az újhelyi kollektivisták, az agrotechnikai szabályoknak megfelelően, őszi mélyszántásba vetettek, kora tavasszal meghorogatták a szántást és válogatott vetőmagvakat használtak. Így hektáronként 60 mázsa kukoricát takarítottak be, a közegben átlagosan elért 25 mázsával szemben.

Vlaicu Emil, a grabáci állami gazdaság főmérnöke szüntelenül fejleszti politikai és szakmai tudását és arra törekszik, hogy a szovjet módszerek széleskörű alkalmazásával növekedjék a hektáronkénti terméshozam. Az ő munkájának tulajdonítható nagymértékben, hogy a grabáci állami gazdaság 320 vagon gabonát természetesen teremtett felül. Zoller Zoltán, a magyar-pécskai GTA főgépésze szakmai tudásával és jó munkaszervezésével hozzájárult ahhoz, hogy a magyar-pécskai GTA tavaly 129 százalékkal teljesítette évi tervét, az idei tavaszi kampányban pedig 14 nappal határidő előtt befejezte a mezőgazdasági gépek javítását. Stefanescu Nicolae, a gottlobi gép- és traktorállomás mezőgazdasági mérnöke, állandóan gyarapítja szakmai ismeretét és arra törekszik, hogy a kollektív gazdaságok tagjai és a tartós társulásokba tömörült dolgozó parasztságot is mind többen alkalmazzák a bevált mezőgazdasági módszereket. Munkájával jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy 1953-ban a gottlobi GTA az országban az elsők közé tartozott. A lipparajoni néptanács mezőgazdasági osztályának technikusai, agronomusai már az elmúlt évben igyekeztek a haladott agrotechnikai módszereket mind több egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszttal, kollektivistával megismertetni. A lipparajoni kollektivisták a buza keresztsoros vetésének alkalmazásával a múlt évben igen szép termést értek el.

Vannak azonban még olyan mezőgazdasági szakemberek, agrármérnökök, technikusok, akik távol tartják magukat a falutól, igen ritkán keresik fel a dolgozó parasztságot, hogy tanácsaikkal segítsék őket.

Pedig nem azért végezték szaktanulmányaikat, hogy csak irodában dolgozzanak, különböző iratokat fogalmazzanak, hanem azért, hogy a szántóföldeken szervezzék és irányítsák a munkát. Ezek a szakemberek nem törekednek arra, hogy megismeressék a dolgozó parasztságot a tudományos mezőgazdálkodással és ezáltal elősegítsék a terméshozam állandó növekedését. A körösrajoni néptanács mezőgazdasági osztályának technikusait, mérnökeit, bármikor az irodában találhatjuk, de annál kevesebbet a rajon közsegeiben. Nem csodálható, ha például a fazekasvarsándi kollektivisták tavaly nem végeztek el a tengeri egyelést és semilyen haladott agrotechnikai módszer alkalmazásával sem igyekeztek emelni a mezőgazdasági növények terméshozamát.

Mezőgazdasági szakembereink feladata, hogy a tavaszi kampány idején széles körben alkalmazzák és terjesszék azokat a fő mezőgazdasági eljárásokat, amelyeket a párt és kormány határozata megjelöl. A tudományos kutatások és a gyakorlat egyaránt bebizonyították a módszerek előnyeit. Mezőgazdasági szakembereinknek el kell járniuk, hogy tanulmányozzák a pártnak és kormányának a tavaszi mezőgazdasági munkálataira vonatkozó határozatát. Arra kell törekedniük, hogy lelkesen, egész tudásuk latbavetésével járuljanak hozzá a tavaszi kampány munkálatainak határidőre és jó körülmények között történő elvégzéséhez.

A közsegecsoportok munkájának irányításával és ellenőrzésével megbízott agrármérnökök és technikusok végezzék lelkiismeretesen és nagy körültekintéssel feladataikat, hogy a mezőgazdasági munkálataikat a megjelölt határidőre befejezzék. Ugyeljenek arra, hogy az őszi vetéseket a boronálás előtt megtrágyazzák, ellenőrizték, hogyan telettek át az őszi vetések adnak utmutatást a kiritkult és kipusztult vetésfoltoknak tavasszal való felülvetésére. Különös figyelemmel állapítsák meg az agrominimum alkalmazásának legmegfelelőbb utmutatásokat, szemlélő tartva a helyi körülményeket, a föld előkészítését, a vetőmagvak minőségét, a talaj nedvességét és termékenységet. Legyenek tudatában annak, hogy az agrominimum szabályait nem gépiesen kell alkalmazni, mert ez esetben gyakran károkat okozhatnak.

A munkásosztály és a dolgozó parasztságot közötti szövetség nagyszerű megnyilvánulása, hogy a gyárak számos munkása, technikusai, mérnökei közvetlenül önjárt résztvenni idén a terméshozam növeléséért vívott küzdelemben s ezért falura helyezését kéri. Követésre méltó vállalkozásokkal ők is a tudományosan végzett mezőgazdasági kiterjesztéshez járulnak hozzá.

Pártszervezetünknek és néptanácsainknak fokozott figyelemmel kell követniük a nagyszabású munkát végző mezőgazdasági szakemberek munkáját. Pártszervezeteink tanácsának nagyobb érdeklődést az agrármérnökök, technikusok munkája iránt, ellenőrzik tevékenységüket és segítik őket a nehézségek leküzdésében. A párt-szervezeteknek és néptanácsoknak arra kell törekedniük, hogy megteremtsek mindazokat a feltételeket, amelyeket a mezőgazdasági szakemberek zavartalan és eredményes munkája megkövetel.

A mezőgazdasági szakemberek a fokozódó jóléti vívott küzdelemben tartásuk állandóan szemlélő a dolgozó nép óhaját kifejező felhívást, amelyet a párt és kormány legutóbbi mezőgazdasági határozatában olvashatunk:

„Az RNK minisztertanácsa és a Román Munkáspárt Központi Vezetősége felhívja az összes kis- és közepes gazdasággal rendelkező dolgozó parasztságot, a kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások tagjait, a GTA-k, gépjármű központok, állami gazdaságok és mellékgazdaságok traktorosait, technikusait és mérnökeit, a mezőgazdasági tudomány művelőit, először a párttagokkal, vessék latba minden erejüket és alkotó munkakészségüket a nép jólétének további emelésére, harcoljanak a hektárhozam növeléséért, a bőséges termésért, a városi és falusi dolgozó lakosság, valamint a könnyűipar és élelmiszeripar ellátásához szükséges mezőgazdasági és élelmiszertermékek bőségének eléréseért.”

A munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének jegyében

Több és jobb iparcikket a falvak dolgozóinak számára

A mezőgazdaság dolgozóit megkezdtek harcolni a bőséges termésért. A városi dolgozók — munkások, technikusok, mérnökök és tisztviselők — versenyben végzik feladataikat, több és jobbminőségű terméket juttatnak falura. Ruháruháruk, lábbelik, vas- és vegyipari termékek, építőanyagok, stb. egyre nagyobb mennyiségben jutnak el a szövetségi hálózaton keresztül mezőgazdaságunk szocialista egységeinek dolgozóhoz és az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztsághoz. A városi munkásság ezen a téren is bebizonyítja, hogy szövetségeseit, a dolgozó parasztságot testvéri támogatásban részesíti.

Az elmúlt év első negyedéhez viszonyítva, 1954 első két hónapjában 64 százalékkal növekedett a tartományba szállított ipari cikkek mennyisége. A falvak és községek dolgozó parasztsáji januárban 21,252.000, februárban pedig 22,060.000 lej értékben vásároltak különböző iparcikket.

Könnypipari gyáraink és üzemünk munkaközössége a községek dolgozó parasztsájaknak 14,800.000 lej értékű élelmiszerárut szállított az év első két hónapjában. Főleg tésztaeműt, vajot, margarint, marmeládét, rizset és lisztet vásároltak a falvak dolgozói.

A textil- és cipőgyárak munkásai és technikusai nagy gondot fordítottak arra, hogy

a kartonokat, vásznakat, barchet és flanel árúkat, ugyeinként a lábbeliket a falusi dolgozók izlésének megfelelően készítsék el. Januárban és februárban a falusi dolgozók 17,300.000 lej értékű textilárut és lábbelit vásároltak.

Ugyancsak a vidéki termelők-szövetkezetekben már ez évben nagymennyiségű vas- és vegyipari áru került forgalomba. A különböző földművelési szerszámokat, kályhákat, takaréktűzhelyeket, gyorsfűzőket, üvegárukat 4,850.000 lej értékben juttatták a dolgozó parasztságnak.

Építőanyagot 1,200.000 lej értékben vásároltak tartományunk dolgozó parasztsáji. Deszka, cserép, kátránypapír és az építkezésekhez szükséges egyéb anyagok a legjobb minőségben kerültek forgalomba. Dohányárut 3,150.000 lej értékben szállított a tartományi szövetségi szövetség vidékre.

Falvainkban és községeinkben nagymértékben felszámolták az irástudatlanságot. Fiatalok és idősek, az elvégzett napi munka után szívesen tanulnak és olvassák a szebbnél-szebb regényeket, novellákat, utazási beszámolókat. Így januárban és februárban a tartományi könyvtárakban 80.000 lej értékű papír- és könyvárut vásároltak a falvak dolgozói.

Kitüntek az állam iránti kötelezettségeik teljesítésében

Székesut községben a pártalapszervezet agitátorai, valamint a néptanács képviselői felvilágosították a dolgozó parasztságot a begyűjtési terv teljesítésének fontosságáról és mozgósították őket államiránti kötelezettségeik teljesítésére. Máté Ioan községi begyűjtőfelügyelő is lelkiismeretes felvilágosító munkát végzett.

A politikai tömegmunka eredményeként Mezei József dolgozó paraszt teljes egészében

ben beadta az 1954. évi huskvótáját, míg Dusa Teodor az 1954. évi tejbeadási kötelezettségének tett eleget. Számos dolgozó paraszt, — mint például Stamuran Valeriu és Gergely István — 1954-es évi hus- és tejkvótáját teljes egészében beadta.

Székesuton a dolgozó parasztságot idejében teljesítik az állam iránti kötelezettségeiket, mert tudják, hogy ezzel hazafias feladatnak tesznek eleget.

Állatok hizlalására kötöttek szerződést

Keszinc községben a pártalapszervezet tagjai, az agitátorok és néptanács képviselői hathatós politikai felvilágosító munkát végeztek az állatok hizlalásával kapcsolatos szerződéskötések népszerűsítése céljából. Oprea Vasile agitátor például, aki egyben néptanács képviselő is, több ízben járt a választási körzetében lakó dolgozó parasztságnál és felvilágosította azokat a szerződéskötések jelentőségéről és az ezzel járó előnyökről. Furarița Traian kom-

munistá pedig, miután négy malac hizlalására szerződött az állammal, maga is felvilágosító munkát fejtett ki a dolgozó parasztságot soraiban.

Keszinc dolgozó parasztsáji 15 pár szarvasmarha és 40 sertés hizlalására szerződtek az állammal. Blidaru Gheorghe, Carabas Vasile és Lupu Gheorghe dolgozó parasztságot már eleget is teltek szerződésben vállalt kötelezettségeiknek és a hizott szarvasmarhákat átadták az államnak.

A dolgozó nép husellátásának feljavításáért

Lippaváros és a hozzátartozó Radna és Solymos dolgozó parasztsáji mind többen kötnek szerződést az állammal állatok hizlalására. Az elmúlt hetekben számos dolgozó paraszt vett át az államtól hizlalás céljából malacokat, amelyeknek egyrészt felhizlatva, szerződés alapján visszajuttatják

maguknak. Miroulescu Gheorghe, Babo Nicolae, Margitics Antal és mások örömmel vették át a malacokat, mert azok hizlalása jelentős előnyöket biztosít számukra.

Tirpács Mihály,
levelező

Egyre több mezőgazdasági gép-cserealkatrész

Az ezévi bőséges termésért indított csatában, amely szerves része az életszín-

vonalunk emeléséért folytatott harcoknak, hárunk minden dolgozójának hazafias kötelessége résztvenni. Az üzemek munkásainak elsődleges feladatuk segítséget nyújtani a dolgozó földművelőknek, hogy minél gazdagabb buza, kukorica, burgonya és cukorrépa termést takarítsanak be.

Fejlődő szocialista iparunk napról-napra korszerűbb gépekkel és jobb minőségű cserealkatrészekkel látja el mezőgazdaságunkat.

Képlünkön Ardolean Petru, a „I. Ranghe” gyár dolgozója furógépi a traktorokhoz szükséges cserealkatrészeket munkálja meg.

Az ARLUS körök a fejlett munkamódszerek általánosításáért

A szovjet dolgozók fejlett munkamódszereinek népszerűsítéséhez és széleskörű bevezetéséhez a népgazdaság valamennyi ágában, jelentős mértékben hozzájárulhatnak az ARLUS körök. Városunkban az ARLUS körök több mint 40.000 tagot számlálnak. Tevékenységük során népszerűsítik a kommunizmus építőinek sikereit, a szovjet nép bekeharcát és azt a hatalmas segítséget, amelyet hazánk kap a Szovjetuniótól. Ugyanakkor ismertetik a szovjet dolgozók fejlett munkamódszereit, hogy azokat városunkban is minél többen alkalmazzák.

Az ARLUS körök előadások és értekezletek népszerűsítik a szovjet dolgozók gazdag munkalapjait. Ezáltal hozzájárulnak ahhoz, hogy ma már városunkban többszáz dolgozó ismeri az olyan munkamódszereket mint a gyorsfémvágás, a nagyfótolású fémgácsolás, stb.

Jó eredményeket értek el a szovjet munkamódszerek népszerűsítésében és bevezetésében a „I. Ranghej” és a „November 7” gyárak, valamint a CFR főműhely ARLUS körői. Ezekben a vállalatokban az ARLUS körök előadásokat tartottak és megbeszéléseket szerveztek a dolgozókkal, amelyeken ismertették a szovjet munkamódszereket. Ezekben az üzemekben egyre növekszik a fejlett munkamódszerek alkalmazó dolgozók száma.

A CFR főműhelyben például az ARLUS bizottság rendszeresen feldolgozza az ARLUS városi bizottságtól kapott ismertető anyagokat. Legutóbb „A szovjet ipar sikerei” és a „Szovjet munkamódszerek a fémgácsoló iparban” című anyagokat dolgozták fel. Ezekben az ismertetéseken több mint 270 munkás és technikus vett részt és ez hozzájárul a CFR főműhelyben a szovjet munkamódszerek alkalmazásának kiszélesítéséhez. Az ARLUS bizottság azért végzett jó munkát a CFR főműhelyben mert állandóan kapcsolatot tartott a többi tömegszervezettel, első sorban az MTTE körrel s ugyanakkor tevékenységét a pártalapszervezet politikai irányításával fejtette ki.

A „I. Ranghej” gyárban a szovjet munkamódszereket a helyi lehetőségek alapján tanulmányozása alapján és a helyi adottságoknak megfelelően alkalmazzák. A szovjet munkamódszerek alkalmazásához itt is nagymértékben hozzájárul az ARLUS kör, Herter Pál elvtárs vezetésével. Az üzem bizottságával együtt jól felhasználja a szemléltető agitáció eszközeit a szovjet munkamódszerek népszerűsítésére. Az üzem kisleveletében a szovjet

munkamódszereket alkalmazó dolgozók fényképét. Ezenkívül fotomontázsokon szemléltetik a szovjet dolgozók munkáját és boldog életét. A gyárban állandóan növekszik azok száma, akik sikerrel alkalmazzák a szovjet munkamódszereket. Schneider Ádám és Majnó István például naponta több normát teljesítenek.

A „December 30”, a „Teba” és a „November 7” gyárak, valamint az építőipari vállalat ARLUS körői is jó munkát végeztek a Szovjetunió sokoldalú segítségének, valamint a szovjet munkamódszerek alkalmazása előnyeinek népszerűsítése terén. Kiállítások során szemléltették a szovjet munkamódszerek alkalmazásával elért eredményeket. Kifüggesztették azoknak a munkásoknak fényképét, akik sikerrel alkalmazzák a szovjet dolgozók munkamódszerét. A városi közüzemek ARLUS bizottsága is eredményesen foglalkozott a szovjet munkamódszerek népszerűsítésével.

A „Vörös Trió” gyár ARLUS bizottsága is megjavította munkáját, miután a pártalapszervezet elemezte tevékenységét és határozatot hozott annak megjavítása céljából.

A tudomány és a kultúra dolgozóinak sorában is eredményes munkát fejtenek ki az ARLUS körök a szovjet tapasztalatok terjesztése érdekében. Az Állami Színház tagjai például értékes segítséget kapnak művészetük tökéletesítésére azáltal, hogy rendszeresen résztvesznek a „Sztánszláv-szki” kör tevékenységében.

Orvosi szolgálatunk, amely népköztársaságunkban a dolgozók egészségvédelmének szolgálatában áll, egyre szélesebb körben alkalmazza a szovjet orvostudomány gazdag tapasztalatait. Ehhez hozzájárulnak a városunk kórházaiban működő ARLUS körök is. Az egyesített központi ARLUS kör például, amelynek elnöke dr. Singer József, — előadásokat tart az orvosoknak és az egészségügyi személyzetnek a szovjet orvostudományban alkalmazott módszerekről. Az előadások alapján az egyesített központi orvosai és az egészségügyi személyzet egyre szélesebb körben alkalmazza a szovjet orvostudomány gazdag tapasztalatait, amelyek nagymértékben elősegítik, hogy a beteg dolgozók visszanyerjék egészségüket.

Az eredmények mellett hiányosságok is mutatkoznak egyes ARLUS körök tevékenységében. Néhány ARLUS kör bizottsága nem tanulmányozza kielégítően és nem dolgozza fel a munkásokkal rendszeresen az ARLUS városi bizottságtól ka-

pott ismeretterjesztő előadásokat, s a szovjet munkamódszerekkel való foglalkozást elhanyagolja. Ezek az ARLUS körök nem törekedtek arra, hogy a szovjet munkamódszereket alkalmazó dolgozókat és az elért eredményeiket széles körben népszerűsítsék. Számos ARLUS kör nem tünteti fel konkrétan a munkatervben: mit tesznek a szovjet munkamódszerek népszerűsítése és bevezetése érdekében. A kenyéripárt trüszit ARLUS kör például munkatervébe vette, hogy foglalkozzanak a szovjet tapasztalatok népszerűsítésével és alkalmazásával, de nem határozta meg, hogyan és milyen munkamódszert népszerűsítsenek, illetve vezetnek be.

Pártunk és kormányunk gazdasági programjának valóra váltását nagymértékben elősegíthetjük a szovjet munkamódszerek széleskörű alkalmazásával. Eppen ezért szükséges, hogy az ARLUS körök és az ARLUS bizottságok sürgősen felszámolják hiányosságaikat. Tervszerűsítse és szigorúan munkáját minden ARLUS bizottság olyképpen, hogy valamennyi tagja konkrét feladatot kapjon a szovjet módszerek népszerűsítése és alkalmazása terén. Az ARLUS bizottságok tartsanak állandó és szoros kapcsolatot az összes tömegszervezettel, a pártalapszervezetek pedig elemezzék rendszeresen az ARLUS körök tevékenységét, s nyújtsanak számukra politikai irányítást.

Az ARLUS körök tartsanak előadásokat a dolgozók részére, szervezzenek megbeszéléseket, amelyek során világossá tegyék a dolgozókat, hogy a termelési eredmények fokozását milyen nagymértékben segíti elő a szovjet munkamódszerek alkalmazása. Tekintsék állandó feladatuknak a szovjet munkamódszerek népszerűsítését, tanúsítsanak löbb kezdeményezőkészséget, küszöböljék ki munkájukból a formalizmust és használják fel a szovjet módszerek népszerűsítésében az ARLUS városi bizottságtól kapott különböző ismeretterjesztő előadások anyagát.

A jövőben az ARLUS városi bizottságának is több segítséget kell nyújtania az ARLUS körök számára.

Az ARLUS körök vezetői a vállalatokban, intézményekben, szövetkezetekben és iskolákban mozgósítsák arra tagjaikat, hogy alkalmazzák a szovjet dolgozók munkamódszereit és ezáltal növeljék eddigi munkasikereiket.

Divinyi László,
az ARLUS városi bizottságának titkára.

Széleskörű szakmai nevelőmunka a bőséges terméshozam érdekében

Kulturházunk vezetősége átérzi a tavaszi mezőgazdasági kampányban reáharuló feladatok fontosságát és arra törekszik, hogy politikai-szakmai felfüggesztő munkájával elősegítse a terméshozam növelését.

Az eredményes munka érdekében a kulturház vezetősége munkatervvel készítette megjelölte mindazokat a fontos feladatokat, amelyeknek teljesítésével a tavaszi mezőgazdasági kampány elvégzését a kulturház elősegítheti.

Elsőrendű feladatunknak tartottuk, hogy népszerűsítsük pártunknak és kormányunknak a tavaszi mezőgazdasági munkálataira vonatkozó határozatát. A kulturházban előadásokat tartunk, részletesen ismertetjük azokat a mezőgazdasági módszereket, amelyeknek betartására és alkalmazására a határozat felhívja a dolgozó parasztság figyelmét. A legutóbb ismertettük, milyen eljárással lehet megőrizni a talaj nedvességét, hogyan kell végezni a kukorica négyzetes fészkebe vetését. Szilágyi Kornélia tanítónő filmvetítéssel egybekötött előadást tartott, párhuzamot vont az amerikai farmerek és a kollektív gazdaságokba tömörült dolgozó parasztságot életmódja között.

Az előadásokra történő mozgósítás Burca Gheorghe, a kulturház könyvtárosa az ifjuság bevonásával végzi. Az előadások tárgyra és időpontjára, kifüggesztett falrajesztő hívja fel a dolgozó parasztságot figyelmét.

A tavaszi mezőgazdasági kampány sikeres előkészítését és munkálatait elősegítik a kollektív gazdaságban és a kulturházban szervezett agrotechnikai körök. Igen eredményesen működött a kollektív gazdaságban szervezett agrotechnikai kör, amelynek keretében az előadásokat filmvetítéssel egészítették ki. Hasonlóképpen jól működött a kulturházban szervezett agrotechnikai kör is, amelyen a község egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztjai vettek részt. Mindkét agrotechnikai körben részletesen ismertették és megbeszélték a termőföldek megművelésének bevált, haladó módszereit. A tanulásban a kollektivisták közül Bonta Ioan, az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztságot pedig Găbor András tűnt ki.

Elénk tevékenység folyik a Burca elvtárs által szervezett olvasóköri munkában is. Borosjenőn 17 olvasókört szerveztünk a dolgozó parasztságot házában. A megbeszéléseken a dolgozó parasztságot minden héten rendszeresen megjelennek és megvitatják a különböző gazdasági szakkönyvekből és brosurákból közösen olvasottakat. Ugyanakkor megbeszéljük, hogyan alkalmazzák minél nagyobb eredménnyel az egyes módszereket saját gazdaságukban is. Az olvasóköri vezetői közül meg kell említenem Crisan Maria néptanítónő képviselőt, akinek lakásán 10—15 dolgozó paraszt is megjelenik egy-egy megbeszélésen. Jól végzi munkáját ezen a téren Baji Mihály, Nagy Mihály és Tóth János elvtárs is. A kulturház könyvtárosa megbeszélést tart az olvasóköri vezetőivel, utmutatást nyújt nekik és ezáltal biztosítja, hogy az olvasóköri eredményesek működjenek. A könyvtár keretében megszerveztük a mezőgazdasági témakörű könyvek ismertetését is. Nemrég Pasa Anghelina kiváló szovjet traktorista „Kolhozföldek emberei” című könyvét ismertették.

A helyi rádióállomás is hozzájárul a tavaszi mezőgazdasági kampány idejében és jó feltételek között történő elvégzéséhez. Jelenleg még csak öt utcai hangszórón közvetítjük a rádió mezőgazdasági jellegű műsorát. Nemsokára azonban sokkal jobban kihasználjuk a rádióhívó állomásokat, mert április 1-től 1700 hangszórót szerelnek fel a dolgozó parasztságot lakásaiban.

A dolgozó parasztságot politikai és szakmai nevelésében eddig elért eredmények mindenképp annak tulajdoníthatók, hogy a borosjenői kulturház munkaközössége igyekezett minél rendszeresebben végezni munkáját és e téren a község pártalapszervezetének és néptanácsának irányítását és segítségét élvezte.

Bálint Imre,
a borosjenői kulturház igazgatója.

Néhány sorban

A PARISI „L'Humanité” hagyományos futóversenyén a férfiaknál a csehszlovák Zatopek győzött 30.34 mp. idővel, a nők versenyében a szovjet Otyolénko nyert 7:07,1 mp.-es időeredménnyel.

A VILAGBAJNOKI sakkversenyen Botvinnik és Szmszlov harmadik játszmája döntetlennel végződött és így Botvinnik 2 és fél fél arányban vezet.

AZ ARADI labdarúgó bajnokság első csoportjába való bekerülésért vívott selejtező mérkőzések során a Metalul „I. Ranghej” és a Progresul Lipa csapatai kerültek be az első osztályba. Előbbi a nagyszombatok ellen nyert 5:0 arányban, utóbbi pedig a Sötömpierak csapatát győzte le 1:0-ra.

AZ RNK nemzetközi sakkversenyén tízenegy fordulót után a szovjet Nejmédinov vezet 11 ponttal, míg mögötte Korcinoi (10 pont), Holmov, Pachman (9 és fél pont), Filip (9 pont), Kluger (8 pont) következnek.

A MAGYAR labdarúgó bajnokság vasárnapi eredményei: Honvéd—Kispest 2:0, Vasas—Szegedi Haladás 1:0, Diósgyőr—Csepel 5:1, Salgótarján—Dorog 4:2, Szombathely—Sztáin Vasút 1:1.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: március 25-ig: Őrs a hegyekben. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: március 28-ig: 6:3, a Magyar Népköztársaság és Anglia közötti futballmérkőzés és „Ecséri lakadalmas”. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Naponta d. e. 11:30 órakor matiné.

„HERBÁK JÁNOS” mozi: március 28-ig: 6:3, a Magyar Népköztársaság és Anglia közötti futballmérkőzés és „Ecséri lakadalmas”. Előadások: 3:30, 5:30, 7:30 és 9:30 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: március 23-án: 3 és 5 órakor: A csoda eseményei. — A róka és a szarvas. — Tavaszi mese. — Lőrinc apó kertje. 7 és 9 órakor: Iga alatt.

„UJ IDOK” mozi: március 28-ig: 6:3, a Magyar Népköztársaság és Anglia közötti futballmérkőzés. Előadások: 2:30, 4:30, 6:30 és 8:30 órakor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): Március 23-án: Koto és Koto. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Miklaka): március 23-án: A pék császára. (Második rész.) Előadások hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

SPORT

Szép játékkal, értékes győzelemmel kezdte a labdarúgó idényt a Fl. Roșie UTA

Fl. Roșie UTA—Dinamo Sztálinváros 2:0 (1:0)

A „December 30” stadionban 10.000 néző előtt játszották le az idény első labdarúgó bajnoki mérkőzését, amelyen a textilgyári csapat nemsokára értékes győzelmet aratott, de szép játékkal is örvendeztetie meg híveit. Az aradi csapat minden részében jobb volt a kezdénel és ha a csatárok csak valamivel: határozottabban, könnyen nagygyőre nyert. Is lehetett volna a győzelem. Az első félidő gólját a 41. percben Dumitrescu szerezte, a második félidőben a 23. percben hendsz miatti 11-esből Mercea állította be a végeredményt. Szünetarány 5:2 (3:1) az aradiak javára. Serfőző volt a csapat legjobbjai, aki különösen az első félidőben nyújtott jó játékokat. Kiváló Farmati, Dusan, Don Mercea és Dumitrescu játszottak kitűnően, de a többiek is nagy akarással küzdöttek. A sztálinvárosiaknál Ciobola, Hidisan, A Teodorescu és Munteanu kapus tűntek ki. Tesule Stefan (Bukarest) jól bíraskodott. Csapatok: Fl. Roșie UTA: Kiss — Szűcs. Farmati — Kapas (Szakács), Dusan, Serfőző — Jurca, Don, Váci, Mercea, Dumitrescu. Dinamo Sztálinváros: Munteanu — Căcerone, Ciobola — A. Teodorescu, Fi-

lip, Hidisan — Birau, Dadulescu (Carja-lu), Boitos, Florescu, Mihai.

A többi eredmények: Hadsereg Központi Háza—Flacara Ploesti 1:0 (0:0), Dinamo Bukarest—Stința Kolozsvár 2:1 (1:0), Locomotiva Bukarest—Locomotiva Marosvásárhely 2:0 (0:0), Minerul Petrozsény—ICO 1:0 (1:0), Locomotiva Temesvár—Metalul Aranyosgyéres 2:0 (1:0), Metalul Vajdahunyad—Stința Temesvár 0:0.

A bajnokság állása a következő:

Fl. Roșie UTA	1	1	—	2	0	2
Locomotiva Bukarest	1	1	—	2	0	2
Locomotiva Temesvár	1	1	—	2	0	2
Hadsereg Közp. Háza	1	1	—	1	0	2
Minerul Petrozsény	1	1	—	1	0	2
Dinamo Bukarest	1	1	—	2	1	2
Metalul Vajdahunyad	1	1	—	0	0	1
Stința Temesvár	1	1	—	0	0	1
Stința Kolozsvár	1	1	—	1	1	2
ICO Nagyvárad	1	1	—	1	0	1
Flacara Ploesti	1	1	—	1	0	1
Metalul Aranyosgyéres	1	1	—	1	0	2
Locomotiva RATA	1	1	—	1	0	2
Dinamo Sztálinváros	1	1	—	1	0	2

A bajnokság

A „B”-csoportban is megkezdődtek a küzdelmek és az aradi csapatok idegenben értékes döntetlent értek el. Az eredmények: Minerul Lupény—Locomotiva Arad 1:1 (1:1), Metalul Resica—Locomotiva Nagyvárad 2:0 (0:0), Avantul Szászregén—Fl. Roșie Kolozsvár 1:0 (0:0), Locomotiva Kolozsvár—Flacara Medgyes 1:0 (1:0), Metalul Nagyvárad—Constructorul Arad 1:1 (1:0), Dinamo 6 Bukarest—Metalul Nagyvárad 2:0 (2:0). A táblázat:

Az ökölvívó bajnokság zónadöntője

Vasárnap délelőtt rendezték meg a zónaverseny döntőit, amelyek hatalmas küzdelmeket hoztak. Valamennyi ítélet helyes volt, csak Urucu veresége nem volt az erőviszonyoknak megfelelő. Eredmények: Papir: Ambrus Lajos (Ny.) pontozással győz Ciocina Mircea (Tem.) ellen; kisleg: Daraban Vasile (Ny.) pontozással győz Cojocaru Grigore (Tem.) ellen; nagyleg: Moldoveanu Eugen (Tem.) pontozással győz Urucu Grigore (Ar.) ellen; pelyel: Ambrus József (Ny.) pontozással győz Dolin Ioan (Ar.) ellen; félkönnyű: Miclaus Mircea

„B”-csoportja

Metalul Resica	1	1	—	2	0	2
Dinamo 6 Bukarest	1	1	—	2	0	2
Avantul Szászregén	1	1	—	1	0	2
Locomotiva Kolozsvár	1	1	—	1	0	2
Minerul Lupény	1	1	—	1	1	1
Locomotiva Arad	1	1	—	1	1	1
Metalul Nagyvárad	1	1	—	1	1	1
Constructorul Arad	1	1	—	1	1	1
Progresul Szatmar	1	1	—	1	0	1
Flacara Medgyes	1	1	—	1	0	1
Fl. Roșie Kolozsvár	1	1	—	1	0	1
Metalul Nagyvárad	1	1	—	1	0	2
Locomotiva Nagyvárad	1	1	—	1	0	2

(Ny.) pontozással győz Stoianovici Vencel (Tem.) ellen; könnyű: Dura Iosif (Tem.) pontozással győz Cristea Dumitru (Ny.) ellen; félközép: Bojic Radu (Ar.) a harmadik menetben kiütéssel győz Danciu Gheorghe (Tem.) ellen; kisközép: Fabian Ioan (Ny.) Heier József (Ar.) sérülése miatt ellenfél nélkül győz; közép: Tóth Géza (Tem.) az első menetben kiütéssel győz Albert András (Ar.) ellen; félnehéz: Bertigu Gheorghe (Ar.) az első menetben technikail kiütéssel győz Seres Radu (Ny.) ellen.

A helyi, a központi és a szovjet sajtó előfizetése, amely 1954 március 31-én lejár, a postai kézbesítők, az intézményeknél és vállalatoknál működő önkéntes leperjesztők útján újítható meg.

A terméshozam növelésével emeljük a dolgozók életszínvonalát

Hogyan értünk el rekordtermést a kukoricánál

A kukorica hibridizálását ajánlja a szovjet agrobiológiai tudomány, mint biztos terménynövelő módszert.

A nagyszentmiklósi rajonban levő Iovrini ICAR Kísérleti Állomáson 1953-ban vetettek különböző hibrid kukoricát, amelyeket a Bukaresti Mezőgazdasági Kutatóintézet termesztett. Kipróbálták, hogyan felelnek meg a bányai talaj és éghajlati feltételeknek.

A Iovrini ICAR Kísérleti Állomás többféle hibriddel kísérletezett, amelyek közül néhány sokkal nagyobb termést adott az ekkori hibrid fajtáknál. Ilyenek például a studinai román és Lester Phister fajták keresztezéséből, valamint a dobudzsai román és a Lester Phister fajták keresztezéséből keletkezett hibridek. A studinai román kukorica keresztezve a Lester Phister fajtával 10.780 kilós rekord szemtermést biztosított hektáronként.

Néhány sorban kifejttem, hogyan sikerült elérni ezt a rekord kukoricatermést.

A kérdéses területen az elővetemény őszi buza volt. Közvetlenül a buza aratása után tarlóhántást végeztünk 8–10 centiméter mélyen, utána pedig megboronáltuk a területet. A terület gyommentesítése végett az őszi beállítáig kétszer megkultivátoroztuk, ami által a kicsirázott gyommagvak mind elpusztultak. Az őszi mélyszántás előtt 30.000 kiló jól érett istállótrágyát szórtunk ki hektáronként. Ezután huszhúszcentiméter mélyen végeztük el

★
STAN BADEA,
a Iovrini ICAR Kísérleti Állomás
mérnöke.

a mélyszántást. A tél folyamán friss barázdaként hagytuk a területet. Tavasszal rögtön, ahogy a földre lehetett menni, boronáltunk, a barázdák irányára lefedt, (általós) irányban, azért, hogy egyenlősség a területet, s a vetés idejére megőrizzük a talaj nedvességtartalmát.

A vetés előtt tíz-tizenkét nappal, amikor a talaj-hőmérséklet 8–9 fok volt, 8–10 centiméter mélyen megkultivátoroztuk a területet, mivel az megüledett. Ezzel a csirázó magvaknak jó ágyat készítettünk.

Steper géppel vetettünk 60 centiméter sorok közötti távolságra hektáronként husz kiló magot. A kedvező éghajlati feltételek folytán április végére és május elejére a kukorica egyenletesen és bezagmentesen kikelt. Amikor a növényeknek négy-öt levele volt, a sorok közötti lókapával, a sorok mentén kézikapával kapáltunk először. Ugyanakkor végeztük el az első ritkítást is, két-három növényt hagytunk meg a sorok kereszteződéseinél.

Rögtön a kikelés után hektáronként 100 kiló nitrogéntartalmú műtrágyát szórtunk ki a területre. A műtrágyát lókapával bedolgoztuk a sorok között a földbe.

Miután a növények elérték a husz-húszcentiméteres magasságot, véglegesen

kiritkítottuk. Fészként egy-egy növényt hagytunk és 60 centiméter távolságot az egyes növények között. A végleges ritkítás után másodszor is megtrágyáztuk műtrágyával a területet, 150 kiló szuperfoszfátot és 100 kiló nitrogén műtrágyát szórva ki hektáronként. A műtrágya kiszórásával párhuzamosan másodszor is kapáltunk, kézikapával a sorokon és lókapával a sorok között. Ezzel a műtrágya is a talajba került.

A terület gyomoktól való tisztántartása és a talajfelület fellazítása végett a sorok mentén kétszer kézzel és a sorok között pedig négyszer lókapával műveltük meg a területet. Mikor a fetyuhajtások 15–20 centiméter hosszúak voltak, letörtük azokat, nehogy hátráltassák a növények fejlődését.

Az egész tenyészidő alatt a hibridek jobban fejlődtek, mint az ellenőrző vetés (rajonált fajta). 30–35 centiméterre elhagyták a növekedésben az utóbbit. Előny mutatkozott a cimerhányás, virágzás ideje és a terméseredmények terén is. Nyolctizenegy nappal előzte meg érésben is az ellenőrző vetést a hibrid. Ez a tény nagyjelentőségű, mert tartományunkban nagy területeken vetnek kukorica után őszi búzát. Ha nyolc-tizenegy nappal hamarabb begyűjthetjük a hibrid kukoricát, a talajt előkészítő munkálatokat idejében végezhetjük el és így az őszi búzát jó körülmények között veteljük el.

Harcban a bő termésért

Világos községben a kollektív gazdaság tagjai határtalan lelkesedéssel kezdték meg az 1954. évi tavaszi mezőgazdasági munkálatokat. Március 14-én a sikulai GTA 11. számú brigádja, Pop Cornel vezetésével megkezdte a szántást a kollektív gazdaság földterületein. Eddig 50 hektár területet szántottak fel, majd segítettek a kollektív gazdaság brigádjainak a vetésnél és a boronálásnál.

A kollektív gazdaság 1. számú brigádja, Serendan Gheorghe vezetésével, jelentős eredményeket ért el. Az 1. és 2. számú brigád elvetett eddig 20 hektár tavaszi árpát, 32 hektár zabot és 5 hektár búkkönt. Minőségi munkát végeztek Daniel Antal, Simon János, Jiva Petru és Ciocirlău Stefan kollektivisták. A kollektív gazdaság tagjai nagy gondot fordítanak a szőlő és a zöldségtermesztésre is. Két hektár és 60 ár szőlőt megtrágyáztak és ugyanakkor a kapálást is elvégezték. A zöldségtermesztő brigád, Higved Ferenc vezetésével eredményes munkát végzett. A melegágyba ültetett zöldségmagvak kikelték és szépen fejlődnek.

A kollektív gazdaság számos tagja részt vett a tél folyamán az agrotechnikai szaktanfolyamokon, amelynek keretében megismerték a négyzetes fészkebevetési módszer jelentőségét s elhatározták, hogy idén 20 hektár kukoricát négyzetes fészkebe vetnek.

Selejan Pavel,
levelező.

A vingai „Hrisztó Botov” kollektív gazdaság tagjai március 15-én megkezdtek a tavaszi mezőgazdasági munkálatokat. A fentl. GTA 2 traktorbrigádja, Fermandzin József, illetve Boszilov Antal vezetésével jóminőségű munkát végez. Nagy területen elvégezték a szántást és ugyanakkor segítséget nyújtanak a vetés és a boronálási munkálatokban is.

A kollektivisták 2 hektár jarovizált korai burgonyát, fokhagymát és vöröshagymát vetettek és előkészítették a talajt a kukorica és napraforgó vetésére. A kollektivisták elhatározták, hogy 20 hektár kukoricát négyzetes fészkebe ültetnek.

Ungureanu Ioan,
levelező.

A zimándujfalu „Bernát Andor” kollektív gazdaság tagjai kihasználják az enyhébb napokat és megsokszorozták erővel kezdték meg a tavaszi vetést. Eddig 70 hektár területet szántottak fel, elvetettek 5 hektár cukorrépát, 15 hektár tavaszi árpát, 6 hektár napraforgót, 1 hektár burgonyát és 5 hektár búkkönt.

A kollektív gazdaság mezei brigádjaiból szorgalmas munkájukat kísérték Juhász Antal, Balogh András, Mészai András és mások.

Zimándujfalun az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztnak is lelkesedéssel és örömmel kezdtek meg a tavaszi mezőgazdasági munkálatokat. Március 15-től 19-ig 95 egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszt kezdte meg a szántást és a vetést. 150 hektár területet felszántottak és 105 hektár borsót, 30 hektár tavaszi árpát, 6 hektár cukorrépát és 5 hektár napraforgót vetettek el.

Az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztnak, mint például Kovács András, Teucean Aurel, Kovács Albert és mások, szakszerűen munkáltak meg földjeiket. Őszi mélyszántást végeztek, vetés előtt és vetés után is boronáltak, mert meggyőződtek az agrotechnikai módszerek alkalmazásának előnyeiről.

Kisiratoson a kollektivisták az elmúlt héten az összes igák kihasználásával, a kürtösi GTA traktorbrigádjának segítségével megkezdtek a tavaszi vetést. Nyolcvan hektár területet felszántottak, megboronáltak. Az ősszel felszántott és megtrágyázott földterületen elvetettek 20 hektár tavaszi árpát, 15 hektár cukorrépát, 10 hektár napraforgót és 6 hektár zabot. A bevetett területet megboronálták.

A kollektivisták példáját követték a mezőgazdasági társulás tagjai is, akik 47 hektár területet felszántottak és ugyanakkor 16 hektár tavaszi árpát vetettek.

Kisiratoson az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztnak sem maradtak le a tavaszi munkában. Faragó Antal dolgozó paraszt például elsőként vetett a községben. Kisiratoson az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztnak eddig 15 hektár területet szántottak fel és az ősszel felszántott területen pedig 25 hektár tavaszi árpát vetettek el.

Kuzmin Emil,
levelező.

Alkalmazzunk haladott agrotechnikai módszereket a cukorrépa vetésénél

Stroe Alexandru,
mérnök

A cukorrépa egyike a legfontosabb ipari növényeinknek, nagyjelentőségű népgazdasági szempontjából, ugyanis a cukorgyártás nyersanyagát szolgáltatja. A cukor nélkülözhetetlen a dolgozók életmezésében.

A cukorrépa termesztők ösztönzésére az állam jelentős előnyöket biztosít azért, hogy érdekelte legyen őket a föld minél jobb megmunkálásában és a hektáronkénti termés növelésében.

A hektáronkénti magas terméshozam biztosításának egyik feltétele a cukorrépa helyes vetése, amit az agrotechnika szabályainak szigorú betartásával kell elvégezni. A cukorrépa vetése előtt el kell végezni a talajelőkészítő munkálatokat. Az őszi mélyszántást meg kell boronálni a kitarvaszkodás első napjaiban, amint ki lehet menni a földekre. Abban az esetben, ha nem végeztek őszi mélyszántást, tavasszal minél korábban, 18–20 cm. mélyen kell szántani, majd meg kell boronálni a földet. A vetésig így kellően megüledjen a talaj. A tavasszal felszántott föld mindig kisebb termést eredményez, mint az őszié.

A vetés előtt másik fontos munkát a vetőmag előkészítése. A cukorrépa mag jarovizálása egyike a haladott módszereknek, amellyel eredményes módon növelhetjük a terméshozamot. Jarovizálással a csirázást segítjük. Jarovizált magvak hamarabb és egyenletesebben hajtanak ki és hiányok sem mutatkoznak a vetésben. Így a növény jobban fejlődik és 2000-től 9000 kilóig terjedő többletermést érhetünk el hektáronként ugyanakkor két és fél százalékkal cukortartalom növekedést biztosíthatunk a nem jarovizált magvak termeléséhez viszonyítva.

A jarovizálendő magmennyiséget hűvös raklat vagy pince padlójára helyezzük. Egy négyzetméter padlófelületre 20 kiló magot számolunk. Husz kiló maghoz a következő vízmennyiséget adagoljuk: az első nedvesítéskor négy és fél liter, majd egyenlőnyi vizet 8–10 órával az első nedvesítés után. Ezt 8–10 órával a második és a harmadik nedvesítés során is megismételhetjük. Összesen tehát 18 liter vizet adagolunk 20 kiló maghoz. Minden nedvesítés után a magvakat 30–40 centiméter vastag rétegbe rakjuk. A nedvesítést permeleléssel végezzük, közben állandóan lapátoljuk a magvakat, hogy azok a vízzel jól összekeveredjenek és beszívják a vizet.

A teljes mennyiségű víz hozzáadása után a magot körülbelül 80 cm. magas rakásba gyűjtjük, s így hagyjuk, amíg a rakás belsejében 15 fokra emelkedik a hőmérséklet.

Amikor a magvak 3–5 százaléknál megjelentek a gyökérszálak, a rakást szétfelrújuk az öntözések utáni vastagságra. Addig lapátoljuk, amíg a mag megszikkad és a hőmérséklete 6–8 fokra süllyed. Ezután nyolc napon keresztül naponta két-három órát lapátoljuk azért, hogy ne csirázzon tovább és ne penészedjen meg. 10–12 nap múlva — ha a magvak 10–15 százaléka kicsirázott — elvehetjük. A vetést géppel kell végezni, ügyelve arra, hogy a gépből egyenletesen hulljék a mag. Egyes dolgozó parasztnak az a rossz szokásuk, hogy a cukorrépa magot szórva vetik. Ezt teljesen ki kell küszöbölni, mivel a mag nehezebben és egyenetlenül kel ki,

a növény nehezen fejlődik és ezért nagyon kicsi a terméshozam. A vetést csak géppel kell végezni, amit ingyenesen bocsát a cukorgyár a termelői rendelkezésére. Azok a legjobb vetőgépek, amelyek a magveléssel egyidejűleg műtrágyát is juttatnak a talajba. A vetés előtt a gépet kísérő személyeknek ügyelni kell arra, hogy a gép kanálai és csoroszlyái (osói) ne duguljanak el. Ezenkívül egész sorok maradnak bevetetlenül. Így csökken a növények száma hektáronként, tehát a cukorrépa terméshozama. Ha a vetőgépeknek nincsenek különleges kerékei, amelyek a csoroszlyák után a magot a földdel betakarják, akkor széles hengerekkel hengereljük és utána könnyű boronával vagy tövisboronával műveljük meg a területet.

A géppel 40–45 cm. távolságra, kötöttebb talajon 3 cm. mélyen, lazább talajon 4 cm. mélyen vetünk.

A hektáronkénti vetőmagszükséglet 25–30 kilogram, így négyzetméterenként 10–12 szál növényt biztosíthatunk.

A cukorrépa vetését rövid idő alatt kell elvégezni. Ha a vetés késik, a cukorrépa terméshozama érezhetően csökken.

A cukorrépa közé ne vessünk más növényeket, mert ezek nagy mennyiségű tápanyagot vonnak el a földből a cukorrépa elől.

A cukorrépa termesztők alkalmazzák széles körben a haladott módszereket a talajelőkészítéstől kezdve, a jarovizálás, a vetés, az ápolási munkákban kereszttel a betakarításig. Minden jól végzett munkával a hektáronkénti terméseredmény növelésért harcolnunk.

solja a fejés. Konkrét példa erre, hogy míg nem alkalmazzuk a tögymasszázst, a tehén tejhozama kisebb volt. Bevezettük, hogy naponta a tehénnek háromszor fejjük, fejés előtt és fejés után elvégezzük a tögymasszázst. Az egyik tehén például e módszer bevezetése előtt csak 15 liter tejet adott naponta. Amikor rendszeresen alkalmazzuk ezt a módszert, a tehén tejhozama huszonnégy literre emelkedett. Másik példa. Az egyik újonnan beérett tagunk behozta a tehénét, amely csak egy liter tejet adott és a vezetőtanács javasolta a tehén eladását. En azonban tögymasszázst alkalmazzuk és másfél hónapon belül a tejhozam 1 literrel 10 literre emelkedett.

A rendszeres és válogatott takarmányozással, a jó gondozással és a tögymasszázssal elértük, hogy először üsző első borja alkalmával már naponta 24 liter tejet ad. Nagy gondot fordítunk a borjú nevelésére is. Ellés után a borjút vederből itatjuk. Egy hónapon keresztül a borjú naponta hét liter anyatejet kap, egy hónap után hozzáadunk még öt liter főlözt tejet is. Ezáltal ellenőrizni tudjuk a tehén tejhozamát, megkíméljük a tehén tögvyét a borjú rángatásától. Ezekkel a módszerekkel sikerült elérnünk, hogy kollektív gazdaságunk tehénjei kimagasló tejhozamot biztosítsanak.

A multban apáink, nagyapáink azt mondogatták: Ha paraszt leszel, nem kell tanulni. A mezőn erővel és nem ésszel dolgoznak. Ez a téves felfogás nem az ő hibájuk. A tökéletes földművelési rendszer nevelte őket arra, hogy látástól-vakulásig dolgozzanak anélkül, hogy tudásuk gyarapításával törődtek volna.

Ma, hazánkban a mezőgazdaságban éppannyira fontos a tudás, mint bármely gazdasági téren. A tudással lehet megkönnyíteni a munkát, növelni a termést, könnyebbé tenni az emberek életét. Most, amikor a mezőgazdaság minden területén harc indul a többlet, nagyobb figyelmet kell fordítanunk az állattenyésztés fejlesztésére és a hozam növelésére is. Ezt pedig könnyen el lehet érni. Ma már számos olyan módszer ismerünk, amelyeknek alkalmazása jelentős sikert biztosít. Ezt saját tapasztalatomból mondok. Én két éve dolgozom a kelmáki kollektív gazdaságban, mint állatgondozó és fejő. Ezidő alatt a tehének szakszerű gondozásánál és fejésénél igyekeztem bevezetni a különböző módszereket, amelyekkel olyan sikereket értem el, amit egyéni gazda koromban hihetetlennek véltem. A multban, ha valakinek a tehene sok tejet adott, a falusi asszonyok azonnal babonaságra gondoltak. Pedig nem volt babonaság a dolgban, ma már világosan látom, hogy

Iliescu Aurel,
a kelmáki kollektív gazdaság
állatgondozója és fejője.

minden az állat gondozásától és táplálásától függ. Amikor egyénileg gazdálkodtam, nem törődtem azzal, hogy az állatot a megszokott, pontos időben etessem, itassam és fejjem. Így 12 liter tejet soha sem volt nagyobb a tehénem tejhozama. Megtörtént, hogy néha tulhizaltam az állatot és mégsem adott több tejet, mert nem vettem figyelembe, hogy milyen takarmányokat adok.

Most a kollektív gazdaságban hét tehénem gondozok és fejem. A két év alatt, amióta a kollektív gazdaságban dolgozok, sokat tanultam. Elmondom, hogyan tápláljuk mi a tehéneket. Egy tehén naponta 30 kiló silótakarmányt, 8 kiló szénát, 3 kiló szemeslakarmányt és ezenkívül kevés gyökértakarmányt is kap. Az állatok táplálásánál figyelembe vesszük az állat súlyát és tejhozamát is. A tehéneket naponta rendszeresen háromszor itatjuk. A tehének táplálása mellett nagy figyelmet fordítunk az állatok tisztántartására is. A szalatkönyvekből olvastam, hogy ha az állatot tisztán tartjuk, jól készítjük el az almozását, a tehén jól pihen és növekszik a tejhozama. A tehének növelését nagyban befolyá-

Igy sikerült növelni a tejhozamot

Békés rendezés vagy a háború kiterjesztése?

A békeszerető népek meglepődéssel vették tudomásul a berlini értekezletnek azt a határozatát, hogy a Szovjetunió, az USA, Franciaország, Anglia és a Kínai Népköztársaság, valamint a többi érdekelt állam képviselőinek részvételével Genfben értekezlet keretében vitálják meg a koreai kérdést és az indokínai béke helyreállításának kérdését. A jelenlegi nemzetközi helyzetben mindkét kérdés egyaránt elégtő fontosságu. Ezért természetes, hogy világszerte feszült érdeklődéssel kísérik a genfi értekezlet előkészületeit.

Ami az indokínai kérdést illeti, a béke helyreállítása Ázsiának ezen a részén elősegítene a nemzetközi feszültség jövőbeli enyhülését. Ennek a kérdésnek a megoldásában különösen Franciaország van érdekeltve. Ez érthető is, hiszen Franciaország már több mint 7 éve folytatja Indokínában ezt a kültástan, hosszas, kimerítő háborút s hasztalanul próbálkozik megtörni a szabadsághoz és a nemzeti függetlenséghez való jogát védő népek ellenállását. A francia közvélemény széles körében rájöttek arra, hogy véget kell vetni ennek a háborúnak. Egyre erőteljesebben követelik, hogy haladéktalanul szüntessék meg a hadműveleteket és tárgyalások útján rendezzék az indokínai kérdést. Ez a követelés már annyira erőteljesen vált, hogy a francia kormány még az USA nyomására sem hagyhatja lejesen figyelem kívül. A francia kormány ezért különböző manőverekhez folyamodik és az indokínai kérdés békés megoldására irányuló óhaját hangoztató nyilatkozatokkal igyekszik megnyugtani a közvéleményt. De még a francia kormány kebleiben sem alakult ki egységes nézet arra nézve, hogyan rendezzék az indokínai kérdést. Egyes miniszterek a hadműveletek megszüntetése és tárgyalások megkezdése mellett foglalnak állást. A kormány tagjainak többsége azonban bizonyára óceánontúli nyomásra, olyan feltételeket igyekszik szabni, amelyek — az amerikai sajtó kifejezőmódjával élve — „szerencsére (!) elfogadhatatlanok” a Vietnámi Demokratikus Köztársaság számára. A francia kormány többségének ez az álláspontja csak fokozza Franciaország függőségét az USA-tól.

Az Amerikai Egyesült Államok hivatalos szemei iségei és az irányításuk alatt álló és is ugyanilyen nagy érdeklődéssel fordul az indokínai kérdés felé. Legfőbb gondjuk azonban arra irányul, hogy mivel lehet megakadályozni az indokínai háború befejezését. Washingtonban szükségletnek tartják beismerni — akárcsak szóban is — a békés rendezés szükségességét a földgolyó ezen a részén. Ott homlokegyenest ellenkező tervokről fecsegnék arról, hogyan lehetne kiterjeszteni ezt a háborút.

Minél jobban közeledik a genfi értekezlet ideje, annál világosabbak válnak az USA kormánykörének céljai. Közben sok titokról hull le a lepel.

De lássuk a tényeket. William Worthly amerikai újságíró a CRISIS című amerikai folyóirat februári számában arra emlékeztetett, hogy Dulles még szeptemberben beszédet mondott az amerikai légio tagjai előtt s félreérthetetlen célzást tett arra, hogy ha a dolgok továbbra is rosszul mennek, vagyis, ha az a veszély fenyeget bennünket (az Egyesült Államokat. — Szerző), hogy „elveszítjük” Indokínát, egy szép napon ismét arra érvelhetünk, hogy Ázsiában megint „az agresszió ellen harcolunk”. Nyilvánvaló, hogy az azóta eltelt 6 hónap alatt az indokínai dolgok egyre rosszabbul mentek az intervencionisták számára és minél több vereséget szenvedtek a francia csapatok, annál inkább fokozódott az USA közvetlen beavatkozása ebbe a háborúba.

A NEW YORK HERALD TRIBUNE még 1953 december 8-án bejelentette Eisenhowernek „azt a szándékát, hogy „kísérletképpen” (?) jelentősen növelje az indokínai amerikai katonai missziók létszámát”. Ezzel azonban nem elégedett meg. Indokínába egyre gyakrabban érkeztek amerikai tábornokok, kongresszusi képviselők és más ügyvivők. Indokínában ezúttal szaporodnak az USA állandó missziói. Közben Párisban nem minden nyugtalanság nélkül állapították meg, hogy az említett missziók közvetlen kapcsolatok megteremtésére törekednek a francia hatóságok megkerülésével Vietnám, Khmer és Patet-Lao bábormánvaival.

Közben egyre világosabbá vált, hogy az amerikai kormánykörök az indokínai háború elnyújtására és kiterjesztésére irányuló erőfeszítésekkel és az azzal az igyekezettel, hogy saját maguk irányítsák a hadműveleteket, két fő célkitűzést követnek:

Elsősorban arra akarják kényszeríteni Franciaországot, hogy folytassa ezt a nehéz és kimerítő háborút s így még inkább függő helyzetbe kerüljön az Egyesült Államokkal szemben.

Másodsorban a tervek szerzői végső fokon arra gondolnak, hogy kiszorítsák Franciaországot Indokínából és közvetlen ellenőrzésük alá vonják az intervencionisták Vietnámban, Patet-Lao-ban és Khmerben létesített bábormánvaikat.

Március 9-én kitűzött, hogy az USA bejelentette azt a szándékát, hogy az indokínai amerikai katonai misszió főnökevé... O. Daniel altábornagyot, az USA csendes-

óceáni haderojének parancsnokát nevezzék ki. Ugyanezen a napon Párisban közleményt adtak ki, amelyben bejelentették, hogy Van Fleet tábornok (a koreai agresszió ismert résztvevője — Szerző) arra készül, hogy az USA rendkívüli nagyköveti tisztségét töltse be Indokínában, „hogy a különböző felhatalmazással rendelkező amerikai missziók tevékenységét irányítsa”.

Ugyanakkor az UNITED PRESS hírlap közölt beszámolójában hírt adott: „Mint várható, Dulles külügyminiszter azzal a kéréssel fog fordulni a francia kormányhoz, vizsgálja meg annak a lehetőségét, hogy amerikai missziók küldjenek Indokínába” azzal a céllal, hogy kiépítsék a „bennszülött csapatokat”, vagyis az indokínai bábcsapatokat.

Igy az amerikai kormánykörök arra számítnak, hogy továbbra is mások kezébe — elsősorban a francia és ázsiai katonák kezébe — folytathatják a háborút.

Ugyanakkor a sajtó egyre sürűbben közöl híreket arról, hogy amerikai „technikusokat” küldenek Indokínába a Vietnám, Patet-Lao és Khmer népei ellen folytatott háborúban használt repülőgépek gondozására. A sajtó már közli is egyes amerikai szenátorok nyíltan provokáló kijelentéseit. E szenátorok felteszik a kérdést: mi történik, ha Indokínában „fogságba ejtik és megölik az amerikai technikusokat”?

E gyanús feltételezések értelme március 10-én tisztázódott, amikor Eisenhower szökecs sajtóértekezletén az egyik újságíró nyíltan megkérdezte: „Mit tesz az USA, ha Indokínában fogságba ejtik és megölik az amerikai technikusokat?” Az USA elnöke erre a kérdésre a következő választ vélte szükségesnek: „Az USA nem sodródik a háborúba anélkül, hogy a Kongresszus ne teljesítene az alkotmányos funkcióját a hadüzenet illetően.”

Ma az amerikai sajtó lépten-nyomon vitatja, hogy miképpen kell értelmezni az elnöknek ezt a nyilatkozatát: Vajon ellenében áll-e Dulles nemrégiben tett kijelentésével az ugynevezett „azonnali visszavágás (?)”-ról? Tulajdonképpen miben áll az USA új katonai politikája? stb. stb.

Nos, nem nehéz megállapítani, hogy ez az egész sajtóármia jól meghatározott célt követ: éspedig azt, hogy félrevezesse az olvasókat, hogy elterelje figyelmüket a dolgok lényegéről. A dolgok lényege pedig abban rejlik, hogy az Amerikai Egyesült Államok katonai vezetőinek ilyen nyilatkozatait csakis arra a szándékra lehet visszavezetni, hogy ezúttal nemcsak arra szorítkoznak, hogy pénzeszközöket, fegyverzetet és felszerelést bocsátanak az indokínai háború céljainak rendelkezésére, hanem ráternek a fokozottabb beavatkozásra, amely arra irányul, hogy Ázsia ezen a részén kiterjesszék a háborút. De ez a politika nemcsak, hogy nem járulhat hozzá az indokínai kérdés békés rendezéséhez, hanem ellenkezőleg, alkalmas arra, hogy a jövőben a nemzetközi feszültség fokozódásához vezessen.

Vajóban tehát hogyan kell értelmezni Eisenhowernek az említett sajtóértekezleten tett kijelentését? Ez a kijelentés a legkevésbé sem volt véletlen — minden egyes szó előre meg volt fontolva.

Elsősorban figyelemre méltó, hogy az elnök nem tarlja lehetségesnek leagadni azt a tényt, hogy Indokínában valóban vannak amerikai katonák és hogy ezek éppen a hadműveletek övezetében állomásoznak, vagyis lényegesen résztvesznek a hadműveletekben.

Az elnök továbbá nem tartotta szükségesnek megcáfolni Stennis amerikai szenátor nyilatkozatát, amelyet egy újságíró a sajtóértekezleten felmilitett, éspedig azt, hogy amennyiben néhány amerikai katona meghalna az indokínai harcokban, ez ürügyül szolgálhat az USA hivatalos belépésére az Indokína népei ellen folytatott háborúba.

Emlékeztetnünk kell arra, hogy Stennis szenátor, a fegyveres erők kérdésével foglalkozó szenátusi bizottság tagja, március 9-én a szenátusban rámutatott arra, hogy az USA légihaderőjéből katonák tartózkodnak „a hadműveletek övezetében” (Indokínában — Szerző) és hogy ha megsebesülnek, vagy fogságba kerülnek, mint Stennis kijelentette, akkor az USA fegyveres erőt küld segítségükre.

Az egyszerű amerikaiaknak azonban megvan erről a saját véleményük, amely homlokegyenest ellenkezik az ilyen következtetésekkel. Mint ahogy a Gallup-intézet múlt év szeptemberében megtartott anketja megmutatta, az amerikaiak 85 százaléka ellenzi, hogy amerikai csapatokat küldjenek Indokínába. És ma, amikor elővesszük szenátorunk és Eisenhower nyilatkozatát, felteszik magukban a kérdést: Ha az USA vezetőit annyira foglalkoztatja katonák biztonsága, akiket ebben az esetben „technikusoknak” neveznek, akkor miért küldik őket Indokínába? Miért kellett ezeket a katonákat kitenni annak a kockázatnak, hogy megölhessék őket? Miért mennek ezek a „szakértők” Indokínába, ahelyett, hogy saját dolgukkal foglalkoznának az USA-ban? A szenátorok és az elnök nyilatkozataiból az a következtetés vonható le, hogy az USA kormánykörői ürügyet próbálnak keresni arra, hogy a Kongresszus segítségével — vagy bármely más úton — „lőrvényesítsék” az

USA fokozottabb, sőt közvetlen beavatkozását az indokínai háborúba.

Bár mindezek a kérdések rendkívül jelentősek, az USA-ban egyelőre válasz nélkül maradnak. Egy dolog azonban cáfolhatatlan és nyilvánvaló: mindezek a viták arról, hogy az USA milyen formát találjon az Indokína népei elleni „hadüzenetre” — hogy a Kongresszus beleegyezésével vagy anélkül üzenje-e meg a háborút — homlokegyenest ellenkezik a négy hatalom berlini értekezletén közös megállapodással elfogadott határozattal a genfi értekezlet összehívásával kapcsolatban.

A valóságban a genfi értekezlet egyik feladata az indokínai béke helyreállítására vonatkozó kérdés megvitatása. Ennek ellenére, az USA kormánya a genfi értekezlet külsőben olyan intézkedéseket hoz, amelyek célja az indokínai háború kiterjesztése. Vajon nem világos-e, hogy ezek az intézkedések a legcsékélyebb mértékben sem olyan természetűek, hogy kedvező előfeltételeket teremtsenek az indokínai kérdés rendezésére? Vajon nem világos-e, hogy az USA politikájáért felelős személyeknek a nyilvánosság előtt hangoztatott érvelései arról, hogy miként kell „hadat üzenni” Indokína népeinek — a Kongresszus beleegyezésével vagy anélkül — nem a nemzetközi feszültség enyhítését, hanem súlyosbítását szolgálják?

Ezzel kapcsolatban különösképpen magára vonja a figyelmet az UNITED PRESS hírlap március 12-i híradása, amely szerint az USA nem szándékszik

kidolgozni semilyen építő jellegű programot a genfi értekezletre. „Értesüléseink szerint — hangoztatja a hírlapnyomtatás — az USA politikája a következő vonalat követi: (a) genfi értekezleten — Szerző) első sorban azt, hogy megkerülje a béke megkötését (!) bármilyen alapon folyó tárgyalások útján, bármennyire távoli is volna a béke kilátása; másodsorban, hogy fennlartsa Franciaország pozícióját Indokínában; harmadsorban, hogy hozzájáruljon egy olyan helyzet megteremtéséhez Indokínában, amely fokozza a bennszülött lakosság harcát...” Végül a hírlapnyomtatás hangsúlyozza: „Inkább az USA, mint Franciaország vállalja kötelezettséget (ki iránt?) az amerikai monopóliumok iránt? — Szerző), hogy olyan győzelmet biztosít Indokínában, amely lehetővé teszi a rend megteremtését és megakadályozza a kommunista uralmát a világ e részén”.

Senki számára sem titok, hogy milyen értelemet adnak az amerikai imperialisták annak a kifejezésnek, „hogy megakadályozzák a kommunista uralmát a világ e részén”. Az imperialisták mindig „kommunista” mozgalomnak minősítik a népek harcát a szabadságért és a nemzeti függetlenségért. Ilyenformán az USA kormánykörök erőfeszítései arra irányulnak, hogy elgáncsolják az indokínai béke létrehozását és megakadályozzák, hogy Vietnám, Patet-Lao és Khmer népei kivívják nemzeti függetlenségüket és szabadságukat.

(Megjelent a „Pravda”-ban).

A Komszomol XII. kongresszusának első ülése

MOSZKVA (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Moszkvában, mint megirtuk, megnyitotta a Szovjetunió több mint 18 millió tagot számláló Lenini Komszomolista Ifjúsági Szövetségének XII. kongresszusa.

Március 19-én délelőtti 10 órakor Alekszandr Selepin, a Lenini Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottságának titkára megnyitotta a kongresszust és üdvözlötte a küldötteket és a külföldi vendégeket.

A terem közönsége felállva hódolt a nagy vezető, Joszif Visszarionovics Sztálin, V. I. Lenin tanítványa és műve folytatója emlékének.

Egyhangulag jóváhagyták a kongresszus alábbi napirendi pontjait: a Lenini Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottságának beszámoló jelentése, a Központi Revíziós Bizottság jelentése és a V. I. Lenin pionírszervezet tevékenységéről szóló jelentés.

A kongresszuson módosították a Lenini Kommunista Ifjúsági Szövetség szervezeti szabályzatát és megválasztják a szervezet központi szerveit.

Az emelvényen megjelenő M. A. Szuszlov, az SzKP Központi Bizottságának titkára tolmácsolja az SzKP Központi Bizottságának a kongresszus küldötteihez és rajtuk keresztül a lenini Komszomol valamennyi tagjához intézett üdvözlését.

A Lenini Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottságának jelentését Alekszandr Selepin, a Komszomol Központi Bizottságának titkára terjesztette elő.

A Szovjetunió Lenini Kommunista Ifjúsági Szövetségének XII. kongresszusa — mondotta — a szovjet nép politikai élete és munkája hatalmas fellendülésének feltételei között áll össze, a népek a szovjet ország felvirágzásáért vívott harca közepette. A szovjet nép a kommunista párt vezetésével, bizalommal halad előre a kommunizmus felé vezető úton.

Alekszandr Selepin ezután beszámolt arról, hogyan vesz részt az ifjúság a kommunista építésben. A komszomolista szervezetek tevékenyen harcolnak a termelékenység növeléséért, az önköltségek csökkentéséért, a takarékoságért és az észszerű gazdálkodásért a termelésben. A komszomolisták kitartóan képezik magukat szakmájukban, elsajátítják a fejlett munkamódszereket és az új technikát.

Alekszandr Selepin idézte azoknak a fiatal szovjet hazafiaknak a nevét, akik önfeláldozó munkájukkal példát mutatnak. Országszerte ismerik az iparban dolgozó utjútakat és a mezőgazdaság élénjáróit, köztük Vaszilij Kucsert, Jefim Sztarodubcevet, Anatolij Szubbotint, Vlagyimir Zaharovot, Nyikolaj Csikirevet, Vaszilij Jelisjevet, a Szocialista Munka Hőseit, Lidia Korabelnyikovát, Antonijina Zsandarovát, Olga Agafonovát, Nina Szmirnovát, a Szocialista Munka kétszeres Hőseit és sok más olyan fiatal nevét, akik hősi példát mutatnak a munkában.

Az iparban, a szállításban, az építésben dolgozó fiatalok, a mezőgazdaság ifjú élénjárói, tevékeny részt vesznek a szocialista versenyben.

A szovjet ifjúság — folytatta a szónok — nagy lelkesedéssel fogadta az SzKP Központi Bizottsága szeptemberi plenáris

ülésének határozatait. Ezek a határozatok azt a feladatot tűzték ki a nép elé, hogy a szocialista ipar erős fellendítésével az elkövetkezendő 2–3 évben teljesen kielégítsék a Szovjetunió lakosságának növekvő szükségleteit népi fogyasztási cikkekkel, a könnyű és élelmiszeripar számára pedig biztosítsák a szükséges nyersanyagot. A szovjet ifjúság komszomolista módra válaszolt a gabonatermelés szüntelen fokozására szóló parhatalmazatra. 60.000 komszomolista már ott is van azokon a vidékeken, ahol művelhetővé kell tenni a szűz — és parlagföldet. Eddig több mint 400.000 főnyi fiatalok kérte, hogy részt vehessen az új földek megművelésében.

A jelentésvető hangsúlyozta, hogy a Komszomol falun is hatalmas erőt képvisel. A kolhozok komszomolista szervezeteinek 2 millió tagja van. Kétezer komszomolistát kolhozelnökké választottak, több mint 20.000 komszomolista dolgozik mezőgazdasági brigádvezetőként, 11.000 pedig állattenyésztő telepet vezet.

Alekszandr Selepin a továbbiakban számokkal és tényekkel szemléltette az ifjúság körében folyó nagyarányú nevelőmunkát. A Szovjetunióban, a párt és a kormány fardhatatlan gondoskodása folytán, évről évre bővül az iskolák, a közép-fokú szakiskolák és a főiskolák hálózata, egyre több tankönyvet adnak ki és egyre bővül a tanszerek termelése.

A Szovjetunióban jelenleg 57 millió fiatal jár iskolába, vagyis 8 millióval több, mint 1940-ben. A főiskolák és közép-fokú szakiskolákban mintegy 3 millió ifjú tanul.

Az ifjúság testneveléséről szólva, Selepin hangsúlyozta, hogy a sportolók száma az utóbbi 4 év folyamán csaknem megkétszereződött. A fiatalok milliói vesznek részt a sportversenyeken. A szovjet ifjúság a nemzetközi mérkőzéseken becsülettel megvédte a Szovjetunió sportnévét.

A Selepin ezután részletesen elemezte a vállalati, kolhozi, iskolai és főiskolai komszomolista szervezetek munkájának megvalósításával összefüggő kérdéseket, beszámolt a Lenin pionírszervezet tevékenységéről és arról, hogyan vett részt a szovjet ifjúság a békeharcban.

A Komszomol a kommunista párt büfcs utmutatásait követve, a párt irányításával nagy utat tett meg, megerősödött és megedződött, segítséget adott ahhoz, hogy a szovjet hazafiak millióit a kommunista párt, drága hazájuk és népük iránti hűtáralan odaadással neveljék. A Komszomol számára nincs megítélhető feladat, mint az, hogy önfeláldozóan szolgálja a kommunista párt ügyét és hogy részt vegyen a kommunizmus győzelméért vívott harcban.

A március 19-i esti ülésen meghallgatták Valerij Harazovnak, a Központi Revíziós Bizottság elnökének jelentését, majd megkezdődött a jelentések vitája. A vita során felszóltak: Mihail Haldejev, a Komszomol moszkvatarományi bizottságának titkára, Vlagyimir Poljakov, a szervezet altájtérületi szervezeteinek titkára, Alexandr Kacsanov, a szervezet krasznodar területi bizottságának titkára, Mihail Borogyin, a szervezet jarozlavtarományi bizottságának titkára, Marja Hromova, a szervezet cskalovtarományi bizottságának titkára.

A kongresszus március 20-án folytatta munkáját.